

_____ dnia 4 września 2013 roku

Sygn. akt OSD 20 /13

POSTANOWIENIE
Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
Okręgowej Izby Radców Prawnych _____

z dnia 4 września 2013 roku

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych _____ w składzie:

Przewodniczący: r. pr. Maria Kohlberger- Wierzbowska
Sędziowie: r. pr. Marek Sarnowski
r. pr. Zdzisław Pieniążek

Protokolant: apl. radc. Malwina Stankiewicz

W sprawie odwołania _____ od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego o odmowie wszczęcia dochodzenia z dnia 30.03.2013 roku, sygn. akt RD 26/13 ze skargi _____ przeciwko _____ o przewinienie dyscyplinarne polegające na naruszeniu zasad etyki w postaci nierzetelnego prowadzenia sprawy i niezwrócenia wynagrodzenia za przegraną sprawę

Sąd postanowił:

- I. utrzymać w mocy postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 30.03.2013 roku, sygn. akt _____ o odmowie wszczęcia dochodzenia w sprawie ;
- II. kosztami postępowania w kwocie 434,20 zł (*czterysta trzydzieści cztery 20/100*), obciążyć Okręgową Izbę Radców Prawnych _____

Do OSD [REDAKTOWANO] wpłynęło zażalenie skarżącego [REDAKTOWANO] na postanowienie Z-cy Rzecznika Dysc. z dnia 30.03.2013r w sprawie [REDAKTOWANO] odmawiające wszczęcia dochodzenia w sprawie ze skargi [REDAKTOWANO] przeciwko [REDAKTOWANO]

W skardze tej wskazano, że radca prawny [REDAKTOWANO] (współ z radcą prawnym [REDAKTOWANO] orzeczeniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego [REDAKTOWANO] z dnia 9 lipca 2008r sygn. akt [REDAKTOWANO] został uznany winnym popełnienia przewinienia dyscyplinarnego polegającego na nierzetelnym prowadzeniu zleconej mu przez skarżącego sprawy sądowej związanej z pozwem [REDAKTOWANO] zapłatę - i ukarany na to przewinienie. Z treści skargi dalej wynika, że w konsekwencji przegranej przez skarżącego sprawy sądowej, wezwał on w dniu 28.08.2012r [REDAKTOWANO] do zwrotu wynagrodzenia za prowadzenie sprawy w kwocie 7.524,-zł z uwagi na nierzetelne prowadzenie sprawy i odpowiedzi na to wezwanie nie otrzymał. Treść skargi wskazuje na przekonanie skarżącego, iż skoro radca prawny nie dołożył należytej staranności przy prowadzeniu sprawy sądowej, to popełnił przewinienie dyscyplinarne w konsekwencji czego winien zwrócić skarżącemu poniesione przez niego w związku z tą sprawą koszty, bowiem zatrzymanie wynagrodzenia otrzymanego za sprawę prowadzoną bez zachowania należytej staranności stanowi również naruszenie zasad etyki zawodowej.

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego postanowieniem z dnia 30.03.2013r odmówił wszczęcia dochodzenia z uwagi na to, że za popełnienie objętych skargą przewinień dyscyplinarnych powstałych w związku z prowadzeniem zastępstwa procesowego w sprawie z powództwa spółki [REDAKTOWANO] przeciwko należącej do skarżącego firmie [REDAKTOWANO] radca prawny [REDAKTOWANO] został już prawomocnym orzeczeniem OSD (powołanym w skardze) uznany winnym i ukarany.

Nadto, Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wskazał na przedawnienie, jako że od popełnienia przewinienia upłynął 3-letni okres przewidziany art. 70 ust 1 ustawy o radcach prawnych.

Na postanowienie o odmowie wszczęcia dochodzenia skarżący w dniu 29.04.2013r wniósł zażalenie. Termin do wniesienia środka odwoławczego został zachowany, zatem zażalenie podlega rozpatrzeniu.

Zdaniem skarżącego, Zastępca Rzecznika niewłaściwie zinterpretował treść skargi, co opiera na twierdzeniu, iż skargą nie był objęty wniosek o ponowne ukaranie dyscyplinarne za dyletancko prowadzoną przez radcę prawnego sprawę sądową lecz wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego za czyn sprzeczny z zasadami etyki zawodowej. Dalsze zarzuty zażalenia sprowadzają się w istocie do powtórzenia zarzutów skargi.

Rozpoznając odwołanie Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ustalił i zważył, co następuje:

Bezsporne jest, co wyraźnie zresztą skarżący przyznaje, że czyn objęty skargą był już wcześniej objęty postępowaniem dyscyplinarnym prowadzonym pod sygn.akt [REDAKTOWANE] i prawomocnie zakończonym. Konsekwencją prawomocnego zakończenia postępowania jest niedopuszczalność ponownego postępowania co do tego samego czynu i przeciwko tej samej osobie. W zakresie, w jakim sprawa została już osądzona (a zakres sprawy sygn.akt [REDAKTOWANE] jest tożsamy z zakresem sprawy niniejszej) nie można ponownie wszczynać postępowania dyscyplinarnego.

Prawidłowe jest też wskazanie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego na przedawnienie, jako że od popełnienia przewinienia (2006r) upłynął 3-letni termin przewidziany art.70 ust.1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 o radcach prawnych (Dz.U.z 2010r Nr 10 poz.65 ze zm.), po upływie którego nie można wszczynać postępowania dyscyplinarnego. Każde z obu tych zdarzeń, tj. zarówno powaga rzeczy osądzonej jak i przedawnienie stanowi ujemną przesłankę procesową skutkującą niemożnością wszczęcia postępowania dyscyplinarnego, także w fazie dochodzenia.

Dokonana przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego odmowa wszczęcia dochodzenia jest zatem prawidłowa, wobec czego orzeczono jak w sentencji.

O kosztach postępowania orzeczono po myśli art. 70⁶ ust.2 w/cyt. ustawy o radcach prawnych.

Od niniejszego postanowienia środek odwoławczy nie przysługuje.

